

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądaj

na posiedzeniu w trybie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 3 k.p.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 17 października 2012r.

w sprawie J. W.,

zażalenia wniesionego przez J. W.,

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego z dnia 28 sierpnia 2012r., o odmowie przyjęcia osobistego wniosku skazanego o wznowienie postępowania prawomocnie zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 27 października 2005r., postanowił :

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

W pierwszym rzędzie, wobec treści zażalenia J. W., stwierdzić trzeba, że w niniejszej sprawie kognicją Sądu Najwyższego objęte są wyłącznie przesłanki dotyczące podstaw faktycznych i prawnych zaskarżonego zarządzenia. W tym zakresie nie ulega wątpliwości, że zarządzenie to spełnia wszystkie wymagania obowiązującej procedury karnej.

Ustawodawca w przepisie art. 545 § 2 k.p.k. przesądził o tym, że merytorycznemu rozpoznaniu w sprawie o wznowienie postępowania podlegają wyłącznie wnioski sporządzone przez podmiot profesjonalny, a więc przez adwokata bądź radcę prawnego. W konsekwencji wnioski sporządzone osobiście przez skazanych takiemu rozpoznaniu nie podlegają.

J. W. został wyznaczony obrońcą z urzędu, który jednak, działając w ramach przepisu art. 84 § 3 k.p.k., nie stwierdził podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 27 października

2005r. (k.52-54). W tej sytuacji procesowej skazany prawidłowo został wezwany do usunięcia braku formalnego osobistego wniosku, przez sporządzenie go i podpisanie przez adwokata (k.56). Nieusunięcie tego braku implikowało wydanie zaskarżonego zarządzenia. W tym stanie sprawy zarządzenie to znalazło pełne podstawy faktyczne i prawne, wobec czego zostało utrzymane w mocy.

W złożonym zażaleniu J. W. nie kwestionował przedstawionego powyżej toku procedowania, a wyrażał głęboki sprzeciw wobec zapadłego wyroku skazującego, twierdząc, że zapadł on w wyniku przestępczych działań przedstawicieli wielu instytucji. Wywody te, zawierające skrajnie subiektywne opinie, całkowicie pozostają poza istotą niniejszego postępowania i nie mogą mieć żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak w części dyspozytywnej postanowienia.